

2015-32-0155-00002

Skrivelse af 13. januar 2015 fra Nordjyllands Politi

Fødevarestyrelsen aflægger et uanmeldt besøg på en minkfarm som et led i en tematiseret kontrol kampagne. Besøget gennemføres kl. 9 om formiddagen. På dette tidspunkt har personalet endnu ikke været igennem sygeafdelingen. I denne finder Fødevarestyrelsens kontrollant tre mink, der efter hans skøn burde have været aflivet på et tidligere tidspunkt pga. kronisk og uhelbredelig lidelse. Minkfarmen hævder at alle tre mink var mobile ved den senest gennemførte sygerunde.

Rådet udtalte:

Af Nordjyllands Politis fremsendelsesbrev fremgår bl.a.:

"Københavns Universitet har i erklæring af 20. januar 2014 suppleret ved erklæring af 23. december 2014 - udtalt følgende konklusioner (idet der i øvrigt henvises til den nærmere beskrivelse af såvel den patoanatomiske undersøgelse; Røntgen og histologi i erklæringen af 20. januar 2014):

a) Hanmink med lammelse af bagpart og afbidt haleparti.

Konklusion: på baggrund af de observerede forandringer kan det konkluderes, at halerodsregionen var sæde for en ulceration (sårdannelse). Det vurderes på baggrund af de reparatoriske forandringers karakter, at læsionen er dage gammel, men det er ikke muligt at datere, hvor mange dage det drejer sig om.

Tilgængeligt datagrundlag vedrørende heling af sår hos mink er meget sparsom og kan kun i begrænset omfang danne grundlag for forensisk vurdering af sår og skader. Der er i 2013 blevet indledt eksperimentelle undersøgelser af sår heling hos mink, som forventes at resultere i data, der om 1½ - 2 år kan danne grundlag for tidsmæssig vurdering af skader.

b) Hanmink med stort bidsår ved haleroden og bag på begge lår.

Konklusion: på baggrund af de observerede forandringer kan det konkluderes, at huden i halerodsregionen var sæde for en kronisk ulceration (sårdannelse), og at huden i baglåret var sæde for akutte ulcerationer (sårdannelser).

Det vurderes, at såret ved haleroden er dage gammelt, men det er ikke muligt at datere, hvor mange dage det drejer sig om, Sårene ved baglårene var akutte og uden reparatoriske forandringer.

c) Minktæve med lammelse af bagparten og tilsmudset hale og bagparti.

Konklusion: På baggrund af de observerede forandringer kan det konkluderes, at urinblæren var sæde for bakteriel cystitis, og at huden på bugen var sæde for lokalt udbredt mild superficiel dermatitis. Der er ikke påvist reparative forandringer.

På baggrund af de beskrevne fund forekommer det sandsynligt, at de symptomer, der er beskrevet som lammelser i anamnesen, såvel som dermatitis på den bagerste del af bugen,

kan være relateret til urinvejsinfektion hos minken. Det er ikke muligt på baggrund af tilgængeligt datagrundlag at datere fund nøjagtigt, men det vurderes at være sandsynligt, at de har været mere end én dag.

I supplerende erklæring af 23. december 2014 udtales det:

"vedrørende aldersdatering af bidsår. Med "dage gammel" menes, at de reparatoriske forandringer, der er påvist i forbindelse med læsionen vurderes at have haft en varighed på mere end én enkelt dag".

Jeg skal under henvisning til ovenstående venligst anmode om besvarelse af følgende spørgsmål af dyrefaglig karakter (alt for så vidt angår samtlige 3 ovenfor angivne mink).

Spørgsmålene bedes venligst besvaret for hver enkelt mink for sig !"

Rådet skal udtale:

Spørgsmål 1:

Har minken i forbindelse med dens pådragelse af lammelsen af bagparten og den afbidte hale været udsat for en behandling, hvorved minken har pådraget sig smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe?

Svar ad 1:

Mink nr. 1 (a):

På baggrund af obduktionsrapporten fra KU Sund, Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, anser Det Veterinære Sundhedsråd det for usandsynligt, at halen har været intakt om eftermiddagen den 30. september.

I obduktionsrapporten dateret den 20. januar 2014 anføres det under røntgenbeskrivelsen, at der var tegn på knogleanomalier, og at nogle af disse kunne være forenelige med en betændelse i knoglemarven. Videre hedder det i den histologiske beskrivelse i en omtale af den blotlagte halestump: *at den distale blottede del af knoglevævet var nekrotisk.*

Af politiets afhøringsrapport fremgår, at mink nr. 1 (a) så sent som den 30/9 sidst på eftermiddagen blev tilset og ikke havde mistet halen. Selvom der ikke foreligger en éntydig konklusion for så vidt angår den tidsmæssige datering af forandringerne omkring halesåret, anser Rådet det for usandsynligt, at de beskrevne radiologiske og histologiske forandringer skulle være opstået i tidsrummet fra den 30/9 sidst på eftermiddagen og indtil kontrolbesøget den 1/10 kl. ca. 10 (mindre end ét døgn).

Det er Rådets opfattelse at mink nr. 1 (a) ved ikke at være aflivet senest den 30/9 er blevet udsat for høj grad af smerte, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Mink nr. 2 (b):

Isolation til sygeafdeling og medicinsk behandling er i overensstemmelse med besætningens egenkontrolprogram og behandlingsvejledning og gennemføres netop for at undgå at påføre dyrene unødigt smerte, lidelse, angst varigt mén og væsentlig ulempe. Flytning til sygeafdeling fritager imidlertid ikke det ansvarlige personale for dagligt at vurdere skadernes omfang og evt. udvikling. Det er Rådets opfattelse, at sårene ved haleroden og på baglårerne i tidsrummet 28/9 til den 1/10 hver især har udviklet et omfang, der nødvendiggør omgående aflivning. Ved ikke at have gennemført aflivning inden kontrolbesøget den 1/10, har minken været udsat for en betydelig grad af smerte, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Der hersker iflg. sagsakterne nogen usikkerhed om, hvorvidt mink nr. 2 (b) under sit ophold i sygeafsnittet har været underkastet medicinsk behandling eller blot har været separeret fra de øvrige mink.

Mink nr. 3 (c):

Det fremgår af sagsakterne, at minktæven med lammelse af bagparten allerede den 1/9 blev placeret i sygeafdelingen og her behandlet med Curamox pga. mistanke om blærebetændelse. Minken rettede sig, og ved et dyrlægebesøg den 20/9 blev den tilset, uden at det gav anledning til bemærkninger. Omkring den 28/9 fik minken tilbagefald med symptomer på lammelse og blærebetændelse og blev på ny behandlet med Curamox.

Ved ikke at aflive minken straks efter at den fik tilbagefald; men i stedet at forsøge at behandle medicinsk på en tilstand, der må antages at være kronisk og uhelbredelig, har minken været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Spørgsmål 2:

Har minken i denne forbindelse rent dyrefagligt været passet, plejet og behandlet m.m. på en omsorgsfuld måde, således at den er huset og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer?

Svar ad 2:

Mink nr. 1 (a):

Nej. Uagtet at minken har været flyttet til sygeafsnit og hér været underkastet medicinsk behandling og intensiveret opsyn betyder den manglende aflivning, at dyret ikke har været passet, plejet og behandlet m.m. på en omsorgsfuld måde under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Mink nr. 2 (b):

Jf. svar ad spørgsmål 1, så har mink nr. 2 (b) været flyttet til et særligt sygeafsnit og her været underkastet en intensiveret overvågning, og evt. været behandlet medicinsk, i første omgang været håndteret korrekt. Den mangelfulde opfølgning med gennemførelse af aflivning pga. forværringen af skadernes omfang betyder imidlertid, at mink nr. 2 (b) efterfølgende ikke har været passet, plejet

og behandlet mm. på en omsorgsfuld måde, således at den er huset og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Mink nr. 3 (c):

Frem til tidspunktet for tilbagefaldet ca. den 28/9 har minken været passet korrekt. Den manglende aflivning straks efter tilbagefaldet betyder, at minken fra dette tidspunkt ikke har været behandlet på en omsorgsfuld måde under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Spørgsmål 3:

Har minken under hensyn til en samlet vurdering af dens tilstand været udsat for en behandling, der i dyreværnsmæssig henseende må karakteriseres som:

- a) Uforsvarlig behandling? eller
- b) Grovere uforsvarlig behandling?

Svar ad 3:

Mink nr. 1 (a):

Det er Rådets opfattelse, at mink nr. 1 (a) ved ikke at være blevet aflivet på et tidligere tidspunkt har været udsat for en grovere uforsvarlig behandling.

Mink nr. 2 (b):

Det er Rådets opfattelse, at mink nr. 2 (b) har ved ikke at være blevet aflivet tidligere har været udsat for en i dyreværnsmæssig henseende uforsvarlig behandling.

Mink nr. 3 (c):

Det er Rådets opfattelse, at den manglende aflivning af mink nr. 3 (c) straks efter konstateringen af tilbagefaldet med lammelse og blærebetændelse er en uforsvarlig behandling.

Spørgsmål 4:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger? og i givet fald hvilke? Herved tænkes særligt på nedenstående supplerende oplysninger:

"Det er oplyst fra de sigtedes side, at der har været følgende behandling af de enkelte mink:

Ad minken med lammelse af bagpart og afbidt haleparti : 3-4 dage før den 1. oktober 2013 havde man fundet minken i et af burene på farmen. Da bemærkede man, at minken havde sår omkring haleroden. Man tog minken ud af buret og placerede minken i sygeafdelingen. Ved placeringen blev minken behandlet med Cyclosspray og Curamox. Minken blev herefter tilset 2-3 gange dagligt. Så sent som den 30. september 2013 sidst på eftermiddagen blev minken tilset, og på dette tidspunkt havde minken ingen form for skavanker m.v. Den spiste normalt og havde ikke mistet halen. Man havde ikke den 1. oktober 2013 om morgenen inden kontrolbesøget været i sygeafdelingen.

Ad minken med stort bidsår på bagparten Minken fundet på farmen den 28. september 2013. Minken var blevet bidt ved haleroden og blev behandlet med Cyclosspray og Curamox og placeret i sygeafdelingen på farmen. Minken blev tilset 2-3 gange dagligt og der var intet unormalt i udvikling. Minken havde med sikkerhed ingen sår på baglårerne den 30. september 2013. Man havde ikke været i sygeafdelingen den 1. oktober 2013 inden kl. 09.00 - altså inden indledningen af embedsdyrlægens kontrolbesøg. Minken må selv have bidt sig i baglårerne i løbet af natten.

Af minktæven med lammelse af bagparten: Blev ca. den 1. september 2013 konstateret delvis lammet i bagkroppen (den slæbte ikke bagkroppen rundt). Minken blev placeret i sygeafdelingen. Minken blev behandlet med Curomox. I løbet af et par dage blev det bedre med minken - det var ligesom om, at lammelsen forsvandt.

Minken var blevet tilset af dyrlæge den 20. september 2013 og dyrlægen havde da ingen henstillinger eller lignende angående denne mink.

2-3 dage før den 1. oktober 2013 fik den et tilbagefald og blev igen behandlet med Curomo, hvorefter man ville se et par dage frem om bedring.

Ej heller i dette tilfælde blev minken tilset om morgenen den 1. oktober 2013 før kontrolbesøget.

Ovenstående bemærkninger bedes venligst indgå i Det Veterinære Sundhedsråds besvarelse/vurdering af spørgsmål 4".

Svar ad 4:

De supplerende oplysninger indgår allerede som grundlag for besvarelsen af spørgsmål 1, 2 og 3, og der er ikke yderligere bemærkninger hertil.

Spørgsmål 5:

Forudsat at man reelt har ageret som ovenfor beskrevet, vil/er i så fald en behandling som beskrevet ovenfor under de enkelte (3) mink en hensigtsmæssig og dyreværns mæssig forsvarlig behandling/ageren i den givne situation?

Svar ad 5:

Jf. svar ad spørgsmål 1, 2 og 3 så har behandlingerne som beskrevet under de supplerende oplysninger ikke været hensigtsmæssige for mink nr. 1 (a) og mink nr. 3's (c) vedkommende, idet de skulle have været aflivet på et tidligere tidspunkt.

Afgørelse:

Tiltalte blev idømt bøde på 5.000 kr.